

Tilfeldigheter

Av Jørn H. Thomesen
Nestformann Drammen Sjømannsforening

I Philadelphia mønstret jeg av TT Honør, tilhørende Samuel Ugelstad. Jeg var utlånt av rederiet Helmer Staubo for å få turbinerfaring.

Fra Philadelphia til New York tok jeg buss med aircondition, husker jeg frøs veldig under turen. Kommet frem til New York i 42 gate, ville jeg ta en taxi opp til noen slektninger som bodde i 40W 72 Str. Det var regn og vind, så jeg lot endel eldre mennesker ta taxi før meg. Da var det en kar som henvendte seg til meg med ordene: «Nå syns jeg du har stått lenge nok og ventet. Neste taxi tar vi sammen.» Så vi gjorde.

Til forskjell fra oss nordmenn, begynner en amerikaner straks å snakke med deg.
Det obligatoriske: hvor er du fra?

Jeg fortalte om mitt hjemland, hvorpå han fortalte at også var fra Norge. Han hadde fulgt faren i en skilsmisse, mens søsteren var blitt igjen i Norge sammen med moren i Drammen. Etter en del snakk frem og tilbake, kom det frem at søsteren hadde gått i min klasse på Latinskolen i Drammen.

Kommet vel hjem, trodde jeg det skulle bli noen velfortjente dager hjemme før jeg skulle reise over til Newcastle for å se etter en båt, TT Staland, som var under bygging ved Swan and Hunter verftet. Det var ikke gått mange timene før rederiet ringte. «Vi har en båt, MS Stavern som ligger i New York. Kan du ta den? Den skal til Algerie med hjelpesendinger og så til Marsa eller Brega i Libya med oljeutstyr. Deretter opp til Amsterdam for dokking.» Jeg hadde sertifikater for motor og damp, så det var derfor beskjeden kom.

Det var bare å reise tilbake til byen jeg kom fra og gå ombord i MS Stavern. Var ikke før kommet ombord før turen begynte. MS Stavern var en nydelig båt på ca. 12000 tonn med passasjerbequemmeligheter for 12. Dermed fulgte det med en del ekstra rutiner, som blant annet besto i å starte en dieseldrevet brannpumpe under bakken. En dag jeg gikk for å starte den, glapp sveiva og havnet rett i venstre kne. Vondt var det, men etter en stund klarte jeg å kroke meg midtskips.

Turen forøvrig gikk greit, men det verket og jeg var skikkelig låghalt.

Kommet til Amsterdam, ble jeg sendt til sykehus hvor de pumpet opp kneet og så tok røntgenbilder. I og med at jeg skulle rett til Newcastle fikk jeg bildene i en konvolutt og beskjed at jeg kunne opereres der i byen.

Så var det å reise med bår og tog til Newcastle vor vi bodde på hotell Norge. En lege på Rye Hill var en vi henvendte oss til om noe var galt. Fikk time hos han på slutten av dagens praksis. Da han så røntgenbildene jeg hadde med, ble han overbegeistret. Dette sa han, var den nye teknikken de hadde begynt med i Nederland. Han hadde en venn som var røntgenlege på sykehuset i nærheten. Om jeg ikke kunne vente til han var ferdig med praksisen for dagen, og så bli med han opp til sykehuset. Jeg skal få forværelsedamen min, som etter min mening var en godt voksen dame, til å lage noe kaffe til deg mens du venter.

Så begynte den vanlige innledelsessamtalen igjen; hvor er du fra? Fra Norge svarte jeg, hvorpå hun repliserte at hun var vokst opp i Scotland hvor en nordmann tok seg av små og store. Om han hadde hun mange gode minner.

Navnet hans var Thomesen. Kan du stave det spurte jeg, så hun gjorde.

Du skjønner det er bare 5 familier som staver navnet på den måten i Norge, fortalte jeg og samtlige er i familie.

Jeg har et fotografi av han sa hun, jeg kan ta det med neste gang du kommer.

Neste gang jeg kom opp til Rye Hill fikk jeg fotografiet som jeg sendte til min far. Svaret kom: Det er jo onkel Carl Ludvig.

På slutten av 1800 tallet reiste onkel Carl til Scotland hvor han var clerk ved det svensk-norske konsulatet i Leith. Han giftet seg to ganger, fikk 6 barn og bodde hele sitt liv der. Men ved sin død ønsket han å bli begravet på Skåtøy kirkegård.

Grunnen til det, kom vel av han og min far vokste opp på Stavseng som ligger på Skåtøy utenfor Kragerø. Gården Stavseng ble bygget av min oldefar ca.1850. Han hadde hatt en frakt til Krim. Returfrakt var materialer som gården ble bygget av.

Begravelsen til onkel Carl fant sted på Skåtøy kirkegård i 1932